

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~~~~~

Cím: *Dr. Vágner Károly.*

Forrás: *A Hétfé*

Bp.

1919. I. 27.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Wagner Károly

Idő

"1919"

Személy

Dr. Vágner Károly

Amig idebenn a főváros szívében forradalom volt, elmúlt a sötétség, pirosan kelt fel a hajnal és megújódott a világ, addig kint a derűshírű Ferencváros ölében az antiszemita mus és a legfeketőbb reakció kelt életre a függetlenségi és a köztársasági párt lobogója alatt. Fájdalmas, de így van: a függetlenségi cím alatt azelőtt sok minden megfért és mindig is nagyon jól tudták azt, hogy Károlyin és néhány meggyőződéses radikális emberen kívül csupa igen mérsékelt s a haladás iránt éppen nem lázas szerelemmel viseltető férfiu foglal helyet a függetlenségi pártokban. Különösen a fővárosi kerületi szervezetek embelei, — tisztelet a szórványos kivételeknek — a legkevésbé értékes, de leginkább reakciós elemek sorából kerültek ki. Ezek között is azonban vezetett a Ferencváros, ahol Siposs Ágoston plébános és dr. Vágner Károly, ifju ügyvédecské szerepeltek a függetlenségi párt hangadó férfiaiaként.

Sötét egy gyerek ez a Vágner Károly. Na, nem azért mondjuk, mert kis fekete cvikkeres fiatalember, de mert ott bévül nagyon homályos gondolatok lakoznak nála. Van neki egy lapja, (kinek nincs ma?) a címe: Október 31., a tartalma pedig homlokegyenest negációja az október 31-iki forradalom szellemének. Ennek a lapnak legutóbbi számában egy cikk olvasható, amelyben visszahívják Apponyit, akinek németbarátsága pedig a Károlyi-párt felfogása szerint egyik főoka volt háborus katasztrófánknak. No, de akad támadás is a lapban, még

hozzá kettő. Vajjon kit támad a franztadtí függetlenségi párt hivatalos lapja? Természetesen a fegyvertársakat. Csakis a fegyvertársakat. Nincs elég bajunk a feltámadni akaró régi kreaturákkal, hát a radikális-pártot és a nagyszerű Kunfi minisztert kezdi ki. A szociálistákról egyébként sem nyilatkozik valami barátságosan, sőt részletesen le van írva egy népgyűlés, amelyen Vágner Károly, a Bakács-téri hős összeesapott a szociálistákkal. A koronát azonban Siposs tisztelendő ur teszi fel, egy hosszú verssel, amelynek Haldoklik az édesanyám a címe, s aminél sokkal sikerültebb verseket irt a honfiburól Vörösmarty Mihály. De Hazafy Veray János, sőt Honfi Dóra István is...

Siposs Ágoston, Vágner Károly, Kornai István: ők a Ferencváros nagy zsidófalói. A multkor azt mondja a Károlyi-pártban ez a Vágner Karsai nagy hallgatóság előtt:

— *Egy kis antiszemita azt kellene beje kéverní a beszédükbe, különben nem boldogulunk a vidéken.*

Ezt mondta az eszemadta. De mondott ő még egyéb jókat is. A Károlyi-párt válaszmányában például ilyeneket mondván, szidván a kormányt és különösen a hadügyminisztert, hog nincs rend az országban:

— *Ha engem neveznének ki hadügyminiszternek, én renHdet teremtenék — öt nap alatt.*

Hallatlan attól a könyelmű Károlyitól, hogy mégsem sietett kinevezni Vágner Karsit hadügyminiszternek. Olyan édes a gagyogása, olyan jó «gyerekszáj»-akat mond, hogy lehetetlen neki

ellentállni. No de félre a viccel, ez nem passzol ide, amikor akadt a Károlyi-pártban egész csomó ember, aki komolyan vette Karsit. Reakciós agyak, ha az örök éjjelben találkoznak.

Nem lehet eléggé diosérni, hogy a Károlyi-párt radikális szárny aszabadulni igyekszik ezektől az elemektől. Vágner Karsai reakciós stréberkedése számára keressen talajt másfelé, mi csak akkor szeretjük a kiskorúság határán alig tullévó embereket, ha a haladó irány emberei. Vágner Karsai azonban annyira sötét, annyira reakciós és annyira kiskoru, hogy nem veszi be a gyomrunk. Remélhetőleg a szavazóké sem, akiktől és minden más olvasónktól alázattal bocsánatot esdünk, hogy ezt a sötét ifjut ilyen kimerítően intéztük el. Igerjük: egyszer és mindenkorra.